

Epistola 303. IOHANNI COCCIO IOHANNES à DALEN.

Admodum Reverende & Celeberrime Viri, Somme & Amice Honoratissime.

Quae ad me ultimam dediti literas, cum praeterito autumno Coloniae esset, recte accepi. quod Responsum huc usque dediti, ne egre foret. In itinere enim non vacabat. Ito peracto negotia tam publica quam privata, & hoc quidem ex obitu meo nunc beati conjugis multiplicata dilationem praebere. Succesit morbus qui me primum aliquandiu, postmodum etiam Per^{man} & hanc quidem graviter corripuit. Ex quo tamen Dei beneficio maximo uterq; restituti sumus. ut etiam hoc addam me necesse ipsas tuas a Do. Lahr Conf. brins, cui eas a me petenti legendas dederam, recopias. adeo ut, qui ad quae respondendum mihi esset, non probe scirem, hoc ipsum etiam dilationis quaedam causa vel occasio extiterit. Fuit tamen in illis, cuius haud ita me oblitus deceit; nimirum quod in partem luctus mei certe gravissimi venire volueris. Insuper antiquum obitines erga Dalenium iam ab annis amplius 39. & dum Spiritus hoc regit artus semper Tuum tuas Reverentia in Domino devotum. Ego quantum in opere defuncta fecerim iacturam indices intelligo et magis magisque percipis, quam non nisi deplorare mihi reliquum. Sed compresso me & sanctissimam Dei voluntatem Supplex adoro. Ille dedit, abstulit ille. illius Nomen, etiam tunc, quando ingrata & acerba carni nostrae immittit, sit benedictum. Servet Ille Tibi Dilectam tuam & vos in vicem vobis diu multumq; in iuramen mutuum & serecti appropinquante Vita. hanc. Adhuc in are tuo sum. & primi quidem pro donatis Responcionibus & Questionibus Iudaeis ut & Summa

in Libros Scripturarum Commentarios urgeo, quoniam (juxta saniores) hactenus succinctos, sanos et cum iudicio elaboratos in lucem erudit; Neutiquam (si recte observavi) in locos communes excurret, aut controversias psequit, aut in artis methodum eas redigit, sed annotationes et observationes habet plane sparsas et nativas. Tales labores invidiosae V. d. o deesse cum dolore percepi) minime impediatur, etiamsi porro, quae publicabunt, nova ee clamitent. Fateor, ee vituperandam, imo damnandam eam novitatem,

VIXTORIUS.

414
416
distinet;
S. Uel. Studiorum, mihi
Genium, et tandem in
destus. Quibus nominibus
us, quod existim, aliquando
tempore vacanteus erant in
bi sanctis, aut malis; pro,
bi intractabiles praevident. Per
manus seu me obit, tamen
etiam postea sanis, quae
etiam commissa. Quamvis huius
ndis illis, qui in publicis
plur genium Responcionibus,
in hac arte recedat d. v.
tas q. Jan amicus plura addere
est, qui huius
MANA
414
ad amice salutem
in quorum pr.
in vigor non diffi-
iv,
non qui debet
Abu qui eadem sepius
tingit, et sua primum
periculis, et subditis
G. Major
habet et abli satis
et communit, periculis,
in re:
quae ad te, ee d.
ator
post diti iam esse
suscipere cogitatione.
limi
ad Pontificum inter
q. magis, & vultu
eun:
eius supra ad te sui
quibus huiusmodi sententiae
mada
huc sicut.

o G. Auslast.

unde veri ille habeat, nescis, desiderare te multum in
modo vel metodo concionandi usitato. quid illud
quod ~~illud~~ impertire mihi velis, et quidem ^{primum} quibus
me dignabere tuis. Fateor me non posse probare
curiosos, vel si ita appellare licet, Extravagantias
quibus mirum in modum delectantur Angli, et quos
eos nunc sequuntur Belge. Sunt inter illos, qui
non tam explicat textum, quam quod ~~Whilum~~ illi
tantum faciant Meditationum ~~harum~~. Prolixior
textus proferrem. Sed eos recte ad edificationem
auditorum pertractare hoc opus hic labor est.
Praestitit in hoc genere aliquid Dr. Martinus Pastor
Groninganus. qui mihi placet pro ceteris, quos ego
dem de Methodo concionandi scripsisse vidit, et
et ille subinde prolixior est et sibi nimium indulget.
Est quid aliud, quod te desiderare intellexi, quod
quia, quid sit, nescio nondum potui, ab te erudiri
perquam velim. Nihil es mihi optatius accedere
sed manum de tabula. ac abuti tua Benevolentia
ar. Vale vir Summe mihiq; aeternum venerandus
et Dalenium favore tuo ^{plato} prosequi perges. Salveat a
plurimum uxor charissima cum tota familia tua.
te illis et bono publico pectere ac prodesse diu
huc multumq; velit. Lutecae a. d. ¹²/₂₂ Martii 1660

Rev. Dni Tuae Dignitati

Dr. Breimanus salutem
Te officiosissime.

Disputatiorem in cellaream, q' in te habetur
pro occasione, quam studij ^{plato} salute dare
solent, rogo, ut exemplar mihi servetur;
non minus, quam affini d. Hudis, apud quem
suo genero, multos vidi, et quos vellem
supereffe ~~isum~~ illis quam Dr. Olma de oeconomia temperum habet
sed dicit me onerem pudorem equisere, Scamiformi P. T. salutem
pomi deo volente r'p'ofura.
Responsura est in anti editis Epistola CV.

Deo her
Johannes a Dalen

1660 in Martii
17 Decem

Ultragice h'com

Dr. Frax
D. Frax
D. Frax
D. Frax
D. Frax

Inchi
D. Frax
grat
quon
uon